

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 267/2016
23.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ц.1, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Р.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр. 205/15 од 25.11.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр. 360/15 од 14.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 23. марта 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ц.1 – адвоката Р.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр. 205/15 од 25.11.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр. 360/15 од 14.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К бр. 205/15 од 25.11.2015. године, окривљени М.Ц.1 оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба члана 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати паушалне тршкове кривичног поступка у износу од 2.000,00 динара, и да плати ОЈТ Стара Пазова тршкове кривичног поступка у износу од 18.986,00 динара, те да оштећеном М.Ц.2 плати тршкове на име награде за његовог пуномоћника у износу од 34.125,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр. 360/15 од 14.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Ц.1

– адвоката Р.Л., а пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.205/14 од 25.11.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ц.1 - адвокат Р.Л., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), конкретно због повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног М.Ц.1, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1.и 2. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, међутим не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа, истицањем да током првостепеног кривичног поступка није доказано да је окривљени извршио предметно кривично дело, да је правноснажна пресуда заснована само на основу исказа оштећеног и његове супруге, те на основу „уопштеног налаза и мишљења судског вештака“ из ког се не може са сигурношћу закључити да је оштећени задобио лаку телесну повреду на начин описан у изреци правноснажне пресуде.

Из изнетих навода, дакле, произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе

члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.